

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

מעמד שאינו ניתן לערעור

הקב"ה בחר לתת לנו את תורתו לא עלידי נביאים, שליחים, אותות ומופתים וכדומה, אלא במעמד פומבי, שכל אדם מישראל היה עד לו

בדרך המשכנעת ביותר. מעמד הר סיני כאירוע היסטורי (ציור: יהושע ויסמן)

הקרה לפני שלושת אלפים ושלוש מאות ושלושים ושש שנים. בשנייה בסיוון, בשנת בתמ"ח (2448) לבריאה, התגלה הקב"ה לעיני כל העם על הר סיני ונתן לנו את התורה. זה מעמד הר סיני המפורסם, שעליו עומדת דת ישראל כולה.

הרמב"ם (בפרק ח מהלכות יסודי התורה) מבהיר את חשיבותו של מעמד הר סיני: "משה רבנו לא האמינו בו ישראל מפני האותות שעשה (...) ובמה האמינו בו? במעמד הר סיני, שעניינו ראו ולא זר ואוזנינו שמעו ולא אחר". לכן, מסביר הרמב"ם, לא התרצה משה בתחילה ללכת בשליחות ה' אל בני ישראל. הוא חשש שלא יאמינו לו, כי מה מוכיח שאכן הבורא דיבר אליו? רק כשהקב"ה הודיעו שידבר אליו לעיני כל העם על הר סיני – הסכים ללכת לגאול את בני ישראל ממצרים.

יש אמת אחת

בקרב ההמונים השתמשו בימינו המונחים 'אמת שלי', 'אמת שלך'. מדברים עם יהודי על הצורך לקיים את התורה ומצוותיה, והוא משיב בתמימות: "זו האמת שלך; לי יש אמת אחרת". כאילו זה עניין של טעם אישי.

אבל כששואלים בצורה ברורה: מעמד הר סיני – היה או לא היה? על כך אי אפשר להשיב ב'אמת שלי' ו'אמת שלך'. או שזה קרה במציאות, כמתואר בתורה, או שחלילה לא היו דברים מעולם. אין כאן מקום ליותר משתי אפשרויות, ורק אחת מהן יכולה להיות נכונה ואמיתית.

אנשים מעדיפים להסתתר מאחורי מליצות יפות על 'אמיתות רבות' ועל זכותו של כל אדם לבחור לו את דרכו וכו'. אבל בסופו של דבר, כשמחזירים את הדברים, יש כאן שאלה אחת ברורה. אם הקב"ה נתן לעם ישראל את התורה במעמד הר סיני – כי אז זו הדרך שבה כל יהודי צריך לצעוד; ואם מעמד הר סיני לא קרה (חס ושלום) – אין יסוד לכל התורה ומצוותיה.

אירוע היסטורי מובהק

כדי שלא יהיו לנו ספקות בעניין זה בחר הקב"ה לתת לנו את תורתו בדרך המשכנעת

יש חדש

מבצע שבועות 10

הרבי מליובאוויטש קרא להביא גם את הילדים והילדות, ואפילו התינוקות, לשמיעת עשרת הדיברות בבית הכנסת בחג השבועות. לקריאת הקודש הצטרפו גם גדולי הרבנים, ובראשם הראשון לציון, הרב יצחק יוסף, הרב הראשי לישראל. צעירי חב"ד קוראים לגבאי בתי הכנסת להצטרף ליזומה העולמית, ולהזמין את הילדים והילדות בקהילה ובשכונה להשתתף בקריאת עשרת הדיברות בבית הכנסת. צעירי חב"ד יעניקו לגבאים שקיות ממתקים וכרטיסי השתתפות בהגדלת הפרסים הארצית של 'שבועות 10', לחלוקה לילדים.

ילדי ירושלים מתאספים

בירושלים יהיה אי"ה מעמד מיוחד של קריאת עשרת הדיברות לילדים, בשעה 11:15 בבוקר, בבית כנסת חב"ד 'בית יוסף' (רח' זוננפלד 23, בשכונת בית ישראל). צפויים להשתתף בו כאלף ילדים. הילדים ייהנו מכיבוד מיוחד.

תיקון: התמונה של הרב שטרן, בפתח ציון רשב"י, בגיליון שבת בהר, צולמה ביד מנחם קאליש, באדיבות עיתון 'משפחה'.

הורים, הביאו את ילדיכם בחג השבועות לשמיעת עשרת הדיברות

איתור מוקדים לקריאת עשרת הדיברות:
chabadisrael.co.il/shavuot

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
19:03	19:26	19:17	19:24	19:18	20:07
20:25	20:28	20:29	20:25	20:19	21:16

פרקי אבות: פרק 1

שבת ישראל קדם והזמנים

להדגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

פגישה ומשמעותה העמוקה

הפרק השישי של פרקי אבות נקרא 'קניין תורה', ובו מופיע הסיפור: "אמר רבי יוסי בן קיסמא, פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום והחזרתי לו שלום. אמר לי: רבי, מאיזה מקום אתה? אמרתי לו: מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי: רבי, רצונך שתדור עימנו במקומנו ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ומרגליות? אמרתי לו: אם אתה נותן לי כל כסף וזהב שבעולם איני דר אלא במקום תורה".

מדוע התנא מאריך בפירוט השיחה עם האיש, במקום לציין את ההלכה עצמה, שיש להתגורר במקום של תורה? ואף שיש מעלה בהלכה שנלמדת ב'מעשה רב', בכל־זאת האריכות הרבה מרמזת שבסיפור עצמו מודגשת הוראה בעניין לימוד התורה.

איפה ברכת השלום?

כל עניינו של רבי יוסי בן־קיסמא היה לימוד התורה. באומרו "פעם אחת הייתי מהלך בדרך", כוונתו שיציאתו מבית המדרש הייתה חריגה. והוא מוסיף שהיה 'מְהֵלֵךְ' בדרך, היינו, שיציאתו לא פגמה במדרגתו הרוחנית, אלא הוסיף והתקדם ממדרגה למדרגה.

והוא מוסיף: "פגע בי אדם אחד ונתן לי שלום". התנא לא הקדים לדרוש בשלומו של האיש, מפני שהיה שקוע כולו בלימוד התורה ולא הפסיק חלילה ממשנתו גם בלכתו בדרך. ובכל־זאת, מאחר שהאיש פנה אליו בברכת שלום, החזיר לו שלום, שכן התעלמות מברכת שלום היא "גזילת העני" (ברכות ו,ב), כי כבודו הוא כרכושו.

הצעה מפתה

האיש שאל את רבי יוסי מנין הוא, שכן הבין מעצמו שרבי יוסי הוא תלמיד־חכם ההוגה בתורה – שהרי לא הקדים לו שלום – ולכן שאל למקום מגוריו, כדי לדעת אם ראוי להציע לו לעבור לעירו. אם רבי יוסי הוא החכם היחיד בעירו, אין הצדקה לעזיבתו.

שני סוגי עבודה

האיש אף הציע לדאוג לכל מחסורו בגשמיות, ואולם רבי יוסי דחה את ההצעה הממונית, ואף שלל הצעה ש"אתה נותן לי כל כסף וזהב שבעולם". ברור שרבי יוסי לא ייחס חשיבות לעושר גשמי, אלא כוונתו הייתה לכסף וזהב המשמשים לקדושה, היינו לקיום מעשים טובים. מבהיר רבי יוסי שעניינו אינו אלא תורה בלבד.

על כך הוא מביא ראיה מתהילים: "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". לא נכתב שם מ"כל כסף וזהב". זה רמז שדוד המלך, שדיבר בשם כל ישראל, נותן מקום גם ל"זהב וכסף", שכן יש יהודים שעבודתם היא גם בתחום המעשים הטובים; אלא שהוא – רבי יוסי בן־קיסמא – עבודתו היא בלימוד התורה בלבד.

(תורת מנחם, כרך עו, עמ' 225)

אמרת השבוע

סדר עדיפויות

בעיר סלוצק היה בית מדרש שבו התפללו עשירי העיר. בליל חג השבועות עבר שם הגאון רבי יוסף־דב סלובייצ'יק, בעל 'בית הלוי', וראה את העשירים ערים בלילה ואומרים תיקון ליל שבועות. שאלם הגאון כיצד ביכולתם להיות ערים כל הלילה.

ענו לו הגבירים שהם ישנו בצוהרי היום, לאגור כוח לקראת הלילה. גער בהם ואמר: "תלמיד־חכמים, שתורתם אומנותם, רשאים לישון ביום, כדי להיות ערים בלילה. גם בעלי מלאכה רשאים להתבטל ממלאכתם ולישון ביום, כדי שיהיו ערים וילמדו בלילה.

"אבל אתם, הגבירים – תפקידכם בערב החג לחלק צדקה ולהשגיח שלא יישאר אפילו עני אחד בלי מזון לחג. זאת היה עליכם לעשות בכל השעות של ערב החג, גם אם בגלל זה תהיו עייפים ותשכבו לישון בליל החג".

מן המעיין

בכל יום מחדש

למה לא נזכר כלל בתורה, בפרשת המועדים, שחג השבועות הוא יום מתן תורה? ולמה לא נאמר בפירוש באיזה יום ניתנה התורה? ללמדנו שבאמת מתן התורה אינו נפסק ואינו נגמר, ובכל יום היא ניתנת מחדש. כפי שאמרו חז"ל על הפסוק (דברים כו,טז) "היום הזה ה' אלוֹקֵינוּ מצוֹךְ לעֲשׂוֹת" – "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, כאילו בו ביום נצטווית עליהם".

(מגיד מישרים)

נתינה אישית

לכן היום הזה נקרא 'זמן מתן תורתנו' ולא 'זמן מתן תורה', כי זה היה זמן מתן תורה לכל אחד, כל אחד לפי מעשיו, כישורו, דרגתו והשגתו בתורה.

(דעת משה)

להאיר בעולם

אור התורה חייב להאיר ולהשפיע גם בענייני העולם, שגם ההתנהלות בענייני העולם בחיי היום־יום תהיה מוארת ומושפעת מאור התורה. לא כדעת הסבורים שהתורה לחוד וענייני העולם לחוד; שבסביבה של תורה – יתנהג לפי רוח התורה ואילו בבואו לענייני העולם יתנהג לפי מוסכמות העולם.

(הרבי מליובאוויטש)

מעלת האמירה

"וידבר אלוקים את כל הדברים האלה לאמור" (שמות כ,א). יש עניין גדול באמירה בלבד של "הדברים האלה" – אותיות התורה והתפילה – אפילו כשהאדם אינו מבין את פירושם. עצם אמירת אותיות התורה והתפילה מטהרת את נפש האדם ועל ידי כך יוכל לעלות ולהגיע למעלות נשגבות ביותר.

(ספר המאמרים תש"ד)

כוח לדורות

עשרת הדיברות נאמרו לכל ישראל. והוספת המילה 'לאמור' באה לרמז על נתינת כוח מיוחדת שניתנה במעמד זה, לנשמות ישראל לדורותיהן. נוסף על עצם הגילוי שהיה במתן תורה, נתן הקב"ה לכל נשמות ישראל בכל הדורות את הכוח, שבכל מקום ובכל עת שיעסקו בתורה, ימשיכו לעולם אותו גילוי שהיה במתן תורה.

(ספר המאמרים קונטרסים)

מתן שווה

למה נקרא 'זמן מתן תורתנו' ולא 'זמן קבלת תורתנו'? – כי התורה ניתנה לכל ישראל בשווה, וכל אחד ואחד קיבל "לפום שיעורא דיליה". כל אחד ואחד השיג בה לפי כוח שכלו, מדרגתו ועוצם השגתו.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

יום בשבוע	ש"ק ב' סיוון	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל' אישות פרק י"ט	פרק י"ט	פרק כ"ב	פרק כ"ב	הל' גרושין פרק א'	פרק ד'	פרק ד'
פרק א' ליום	הל' מעשר שני ונטע רביעי פרק ט	פרק י'	פרק יא	הל' ביכורים פרק א'	פרק ב'	פרק ג'	פרק ד'

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
תקנת הרבי מליובאוויטש

הנשמה תתלבש

דוד מלכא משיחא. על ימות המשיח נאמר: "ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה להם... ודוד עבדי נשיא להם לעולם" (יחזקאל לו, כד-כה). האם הכוונה שדוד המלך יקום לתחייה ויהיה המשיח? אי אפשר לפרש כן, שהרי תחילת פעולתו של מלך המשיח תהיה קודם הגאולה, כפי שהרמב"ם מתאר (הלכות מלכים פרק יא הלכה ד) את תהליך צמיחתו ופעולותיו, עד שהוא מגיע לבניין בית המקדש ולגאולה עצמה. שלבים אלה יהיו קודם הגאולה ובוודאי קודם תחיית המתים.

ואולם בכמה מקומות בדברי חז"ל מצאנו אמירות שדוד הוא המשיח. כך נאמר בירושלמי (ברכות פרק ב הלכה ד, וכן הוא באיכה רבה פרק א, נא): "אם מן החיים הוא – דוד שמו; ואם מן המתים הוא – דוד שמו". ה'פני משה' מפרש: "אם מן החיים הוא – יהיה שמו דוד, ואם מן המתים הוא – יהיה שמו דוד". גם בפיוט 'אומץ ישעך' הנאמר בהושענא רבה אומרים: "קול צמח איש צמח שמו, הוא דוד בעצמו".

מבאר הרבי מלויבאוויטש (לקוטי שיחות, כרך לה, עמ' 206) שהכוונה בזה היא שנשמת דוד המלך תתלבש במלך המשיח. בדומה למאמר חז"ל ש"משה הוא גואל רשעים" (שמות רבה ב, וזה חלק א, נגא, א) – אף שמה הוא משבט לוי ואילו המשיח יהיה משבט יהודה. כי הכוונה בזה שנשמת משה תתלבש בגואל האחרון. וכך גם נשמת דוד המלך תתלבש במלך המשיח, שיבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

טעימה מהרמב"ם

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

הרב חיים הבר

עקרון התתמודע ברמב"ם

"מאחר שהוא רוצה להיות מיישראל, רוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מעברות, ויצרו הוא שתקפו. ויבין שהקה עד שתשש יצרו ואמר 'רוצה אני' – כבר גרש לרצונו" (הלכות גירושין ב, ב).

סרבנות גט היא תופעה מצערת. במצבים מסוימים ההלכה קובעת כי יש לכפות על הבעל לתת גט. הבעיה היא שגט צריך להינתן מרצון, ואם לא, הגט פסול. הפתרון: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני" – יש להשתמש בכוח עד שהבעל יוציא מפיו את המילים "רוצה אני".

אך איזו משמעות יש לאמירה 'רוצה אני' כשהיא באה מתוך כפייה? הרמב"ם מסביר, שכל יהודי רוצה בעומק ליבו לקיים מצוות, ואם ההלכה דורשת לתת גט, זה רצונו הפנימי. אלא ש"יצרו הוא שתקפו". הכפייה גורמת "שתשש יצרו", ולכן כשהוא אומר 'רוצה אני' – הרי הגט ניתן מרצונו.

אין זה אומר שהיהדות מסכימה לחלקים אחרים בתיאוריית הפסיכואנליזה. הדמיון היחיד הוא רק בהבנה שהטבע האנושי מורכב מכמה וכמה רבדים, וההבדל הוא שהתורה רואה את האדם כיצור טוב ביסודו (מכתב הרבי בספר 'פרופ' גרין וברכה' עמ' 49).

אין זה אומר שהיהדות מסכימה לחלקים אחרים בתיאוריית הפסיכואנליזה. הדמיון היחיד הוא רק בהבנה שהטבע האנושי מורכב מכמה וכמה רבדים, וההבדל הוא שהתורה רואה את האדם כיצור טוב ביסודו (מכתב הרבי בספר 'פרופ' גרין וברכה' עמ' 49).

א.י. כיסויים מתכרה תעשייתית

מומחים לברזנטים - הפיתרון המושלם

הנחה של 10% למתקשר דרך שיחת השבוע

סגירת מרפסות ופרגולות

גם יפה וגם מונע כניסת יונים, חתולים, אבק וכו'

סוככי זרועות • רשתות הצללה למוסדות ולפרטיים כולל התקנה

איתן 050-7648361

יצור קשר ואנו נספק לכם פתרונות יצירתיים ייעוץ ראשוני חינם

ימים
אחרונים!

בס"ד

זו תורה
וזו שכרה!

נכנסים עכשיו להגרלה
על ספר תורה מהודר
כולל תהלוכה מפוארת וזוכים לקיים
שתי מצוות נדירות של
כתיבת ספר תורה
ופדיון שבויים

יד לאחים
לא מוותרים על אף יצירה

כל משתתף בהגרלה יקבל פיסת בד
ממעיל ספר התורה לשמירה ולסגולה

חייגו עכשיו:
*9234

אפשר להצטרף להגרלה גם ב: www.yadleachim.co.il או סרקו

כל הכנסות ההגרלה קודש למצוות פדיון שבויים והצלת בנות ישראל

הגרלת ס'ת תתקיים בע"ה ביום שני ד' סיון תשפ"ד (10.6.24) | ניתן לתרום מכספי מעשר התרומות מוכרות לצרכי מס | ההגרלה בפקוח ר"ח | יד לאחים ת.ד. 551 בני ברק ח-נ בנק הדואר 4422440 בנק דיסקונט 11 סניף 139 ח-נ 579955

הפתעה לחבר השתקן

חברים. לביא היה אחד מהם. אמרתי למארגנים, ובפרט ללביא, שזה ריגש אותי, והראה לי שחושבים עליי ולא מזניחים אותי. הטיסה הייתה ארוכה, שזה היה ממש טוב, כי אני אוהב להיות כמה שיותר זמן באוויר. נהניתי מהטיסה, לראות הכול מלמעלה.

אך בעצם, הטיסה עצמה לא הייתה הדבר המשמעותי כאן, אלא הידיעה שיש מי שדואגים לי וחושבים עליי, ושואמנם אני לבד בכיתה, אבל זה רק בהיבט החיצוני. מבפנים התחלתי להרגיש קרבה גדולה יותר לחברים, ושיותר קל לדבר איתם. כל זה בזכות לביא, שחשב איך לשמח אותי.

מיימין: לביא הי"ד במלחמה. משמאל: הרב כוכבי, בתהלוכת ל"ג בעומר. סיפור מרגש ומעורר השראה

כאשר הרב ברק כוכבי, מנהל בית חב"ד ביישוב חשמונאים, נערך השנה לתהלוכת ל"ג בעומר המסורתית, היה ברור לו שהיא תתקיים לעילוי נשמתו של בן היישוב, החייל לביא גהאסי הי"ד, שנפל בעזה.

זה קרה בח' בטבת. הבשורה הקשה מנשוא דפקה על דלת ביתם של יעקב ואורית גהאסי: לביא, בנם השלישי מתוך ארבעה, נפל בג'באליה.

"לביא היה ילד מיוחד מאוד", סיפרה האם השכולה. "הוא היה בעל מטרות מאוד נשגבות,

וכל מה שרצה השיג בדרכים יצירתיות. הוא היה מלא אהבה ונתינה. לב ענק. הייתה לו נוכחות עוצמתית לצד צניעות וענווה, דבר שייחד אותו מאוד".

"לאחר הכניסה הראשונה שלו ללחימה בג'באליה היה לו סיפוק עצום ואור בעיניים על שעשה מה שצריך לעשות", סיפר האח, נועם, שמשרת גם הוא במילואים בצפון הארץ. "לפני גיוסו למד בישיבה תיכונית בחשמונאים - 'נר תמיד' - והתנדב לסייע לילדים עם צרכים מיוחדים, כמתנדב בארגון 'קו לחיים'. תמיד חיפש היכן הוא יכול לתרום לזולת ולעם ישראל".

הרב כוכבי פנה אל הוריו של לביא, והזמין אותם לתהלוכה, לספר על בנם היקר. להפתעתו, ההורים שיתפו אותו בחוויה מיוחדת שחוו חודש קודם לכן.

ערב אחד צלצל הפעמון בביתם. בפתח עמד אישה ובנה. הבן ביקש למסור לידיהם סיפור אישי שכתב בעבורם, והגיש להם את המכתב. וכך כתב הצעיר:

להורים של לביא היקר

למדתי עם לביא בכיתה, וכשנודע לי שנהרג, הזדעזעתי. אני יודע שאין נחמה אחרי שילד נופל, אך יש לי סיפור קצר עליו, שאולי יחזק אתכם, סיפור שמתאר את הרגישות שלו לחלשים.

כהקדמה לסיפור אומר, שאני מתמודד נפשית עם חרדות, OCD וכו'. בחברה תופסים אותי

"לביא, שלמד איתי בכיתה, זיהה את הסבל שלי. הוא חשב איך יוכל לשמח אותי ולהראות לי שחושבים עליי ושאני לא לבד"

מסיים הרב כוכבי:

"סיפרתי את הסיפור בתהלוכה, ובשבת, במהלך התוועדות חסידית, פנה אליי יונתן, חברו של כותב המכתב, וסיפר דבר מדהים לא פחות. 'אני מכיר את כותב המכתב כבר כמה שנים', אמר לי יונתן. 'כל השנים שמעתי מהנער הזה בקושי חמש מילים. אחרי הטיסה שלביא ארגן בעבורו, הוא חיבר שיר ושר אותו לפני כל התלמידים במסיבת סוף השנה. זה היה דבר בלתי־יאמן!'. 'עלינו ללמוד מלביא כמה חשוב לראות את השני, לדרוש בשלומו, להאמין בו ולהעצים אותו. יהי זכרו של לביא היקר ברוך לעד!'. (תודה לרב ברק כוכבי)

הוא ערך הצבעה בשלוש הכיתות של השכבה, ומאחר שרוב התלמידים בשכבה הבינו במרוצת השנים, בצורה כזאת או אחרת, שאני לא נער רגיל כמו כולם - הסכימו. מדובר בסכום גדול, שנע, כפי שהבנתי, סביב אלף ש"ח.

אחרי כל זה לביא גם השיג טייס, שיוכל לעשות את הטיסה, ועם עוד חברים הצליחו לסדר לי טיסה.

יום קודם התקשר אליי הרב של הכיתה ואמר שהכינו לי הפתעה - טיסה בשמי הארץ! לרגע לא הבנתי, ואז הרב סיפר לי איך עשו זאת. הייתי בהלם. חברים שאני בכלל לא מדבר איתם ארגנו לי דבר גדול כל־כך!

למחרת התקיימה הטיסה. טסתי עם עוד שני

מיוחד לאנ"ש:
**בדיקה מקיפה לתיק הביטוחים ותנאי הפנסיה
ללא עלות וללא התחייבות**

בדיקת כפל ביטוחים | בדיקת גובה העמלות | בדיקת כיסויים מיוחדים

חסכון ממוצע של אלפי שקלים למשפחה

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפןבסד

basad.co.il

בריאות | פנסיה | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

טובים השניים מן האחד

לא בביטוחים!

מבדיקה שביצעה רשות שוק ההון:

**למעלה מ-50% מהמבוטחים
מחזיקים בביטוח כפול כזה
או אחר**

כלכליסט

להצטרפות מהירה צרו קשר <

077.444.7777

אפיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

UPDATE YOUR LIFE

התקדמו עוד היום לנעם 2, שדרגו את איכות החיים ותיהנו משפע מים חמים וקרים בלחיצת כפתור עם טכנולוגיית שבת למהדרין.

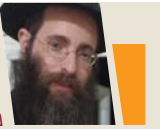
מוקד הזמנות:

077-230-47-57

מבית אפיקים שבת

רציתי לשאול

עם הרב אהרן מושקוביץ
מנהל בית חב"ד באריאל

אני בא לשיעורי תורה ומתקשה להבין את הנלמד. יש טעם להמשיך?

ועם זה, מכיוון שיש מצווה ללמוד את כל התורה כולה, איננו יכולים להשתמט מלימוד חלק כלשהו בתורה, ועלינו להתייגע ולהתאמץ בלימוד כל מרכיביה. וכבר הבטיחו חז"ל: "געת ומצאת - תאמין". עם הזמן תתרגל ללימוד ותרגיש הנאה וסיפוק.

המשנה במסכת אבות אומרת: "לפום צערא אגרא". כלומר, השכר ניתן לפי מידת הצער והיגיעה. מי שלומד את מה שקל לו להבין, מונע מעצמו את השכר שניתן על היגיעה והמאמץ. ככל שאדם מתאמץ יותר, שכרו גדול יותר וכך התענוג וההצלחה בלימוד.

חכמינו גם קבעו: "לא הביישן למד". אם אין מבינים דבר מה - יש לשאול ולבקש הסבר ולא להתבייש. מוסר השיעור ישמח להסביר את הקטע המוקשה ולסייע לך להבין ולהתקדם.

ראשית, כדאי לך להיוועץ ברב, שייתן לך סדר בלימוד התורה לפי רמת ידיעותיך, וימליץ לך על שיעורים המתאימים ליכולת הבנתך. כדאי גם כן שתקבע לימוד בחברותא, שזו מסגרת אישית ונוחה יותר, שבה תוכל לשאול בצורה פתוחה, וכך תתקדם בידיעת התורה.

שנית, חשוב לזכור את מאמר חכמינו "כל ההתחלות קשות". מי שלא הורגל בלימוד התורה יכול באמת להרגיש בהתחלה שאין הוא מבין דבר. ככל שיתמיד להשתתף בשיעורים, גם הבנתו תגדל.

זאת ועוד: יש בתורה כמה וכמה תחומים - פרשת השבוע, הלכה, גמרא, חסידות ועוד. ייתכן שתחום מסוים יהיה קל יותר להבנה, ואילו הקושי יהיה בתחום אחר. כדאי לך להתיעץ אם נכון להעדיף ללמוד אותם חלקים בתורה שקל לך יותר להבין.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

אמירת התיקון

באמירת האותיות הקדושות שבה, השוות לכל נפש מישראל. וכן כתבו השל"ה, החיד"א והבן איש חי, וכן נהג החת"ם סופר, וגם המהר"ץ (מרבני תימן) הפליג בסגולות שבאמירת התיקון.

אפשר להתחיל לומר את ה'תיקון' אחרי צאת הכוכבים, להפסיק לתפילת ערבית, ולהמשיך אחרי סעודת החג.

הרבי הרי"צ מליובאוויטש הורה שגם צעירי התלמידים יאמרו 'תיקון' בליל חג השבועות, ומי שלא יספיק לסיימו בלילה - יסיים ביום.

מי שאינו מספיק לומר את ה'תיקון' בלילה, יאמר כמה שיספיק, וימשיך במשך היום. ויש שכתבו שיש לומר בלילה לפחות את סדר התנ"ך.

מקורות: זוהר ח"א ח"ט. ח"ג צח.א. פדר"א פמ"א, שהש"ר אגו. מנ"א תצד.א. ח"י שם. שו"ע אדמו"ר הזקן שם ס"ב וס"ג. כף החיים שם ס"ק ח. שו"ע הזוהר שם. מנהג ישראל תורה שם סק"ג. ילקוט יוסף ח"ה, עמ' תלח. 'נטעי גביראל - שבועות פי"ד ט"ז, ובשו"ת שם ס"ד.

שאלה: האם חובה לומר את תיקון ליל שבועות? ומתי אפשר להתחיל באמירתו?

תשובה: בזוהר הקדוש נאמר, שחסידי הראשונים לא היו ישנים בליל שבועות והיו עוסקים בתורה ואומרים: "בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני העולמות". בדורות האחרונים פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ערים כל ליל שבועות ולעסוק בתורה.

ראוי לכל אדם, גם לתלמיד יחכמים, לומר בציבור את סדר ה'תיקון' הנדפס, שנתקן על ידי גדולי ישראל - מרן הבית יוסף וחבריו, והושלם והונהג על ידי האר"י ז"ל והשל"ה, ובו קטעים נבחרים מכל פרשיות התורה, ומכל ספרי הנביאים והכתובים, וכן משישה סדרי משנה, סדר תרי"ג מצוות בקצרה, וקטעים מספר יצירה ומספר הזוהר.

זו הכנה אמיתית לקבלת התורה,

מחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':
ט' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

עוזי קפלון

תקציר: תכנית הארצות קורמת עור וגידים. הרומאים מעבירה השני של החומה כבר עמדו מוכנים עם הכבשה, מצפים בכליון עינים לזהב. מהעבר הפנימי, גדעון ומונבז משתחלים בחשאי לתוך הארצות

עמרי יוצא לציד...

הסיק הגיונית וחש צביטת געגוע בלבו. ואז החזירו רחש קל אל מציאות ההווה. קול מהומה שקטה עלה מן המסדרון. הוא שמע את עמרי לוחש: "אין לנו זמן! חייבים לצאת מיד, עוד מעט יספיקו שני החצופים הקטנים להמלט אל מחוץ לחומה. בני מות הם!" עלה קולו.

מונבז נשמע קולו של האב. "אתה בטוח שהבנת נכון, עמרי? אני מספק מאוד. וכי מי יעלה על דעתו רעיון מטורף ומסוכן שכזה? הן תדע כי אם יתברר כי אף לחנם הטרחת פלגה שלמה אל החומות והפרעת לי את מנוחת הצהריים, ענש תענש ענש קשה!"

"כמו שתי אולי", הצהיר עמרי הנרגש, "שמעתי את התכנית של הרפינס זה. הם הולכים לקנות כבש מן הרומאים תמורת זהב בארצות, אבל למעשה, בתוך הארצות, הם הולכים גם להכריח את שני אויבינו הקטנים, את גדעון ומונבז. הרשני, אדוני, ואצא לתפס אותם, בטח יעברו את החומה!"

"לו יהי בדברך, עמרי. רק אציץ רגע ואראה, מה עם אצבון בני הסורר... עלינו להיות בטוחים כי ישן הוא!". אצבון, המבנה עד עמקי נשמתו, מהר להדק את שמורות עיניו זו אל זו, ונסה לנשם בקצב אחיד ורגוע.

הוא שמע את הדלת נפתחת ואחר נסגרת. ובכן, הוא עבר את המבחן בשלום. מן המסדרון נשמע האב: "אם אמת בדברך, עמרי, אזי אסור לאבד זמן! קחה עמך ארבעה שולפי חרב וחנית, וחושא אל החומה", פקד. "אני הולך לאכל. עד שאסיים, כבר תשוב בחזרה ותודיע לי מה היה. לך!"

ברגע שנטרקה דלת הבית, אות פי עמרי עזב את המקום, וזק אצבון ממטו ורץ אל החלון. מעולם לא העלה בדעתו שיעז לקפוץ מן החלון הזה, גבה שתי קומות. עכשיו לא היה לו ספק כי קופץ הוא. חיי חבריו תלויים עכשו באמץ לבו; הוא לא יאכזב!

המשך יבוא

דבר התורה שלי

הצבא הפלאי

בפרשתנו הקדוש-ברוך-הוא מצוה את משה רבנו לספר את בני ישראל. מי נספר? מי שעומדים בשני תנאים: (א) הם גברים מגיל עשרים ומעלה; (ב) הם "יוצאי צבא בישראל".

רגע, לשם מה בני ישראל היו זקוקים לצבא, והלא ענני הכבוד הגנו עליהם מכל אויב? הענן שהלך לפניו גם השמיד נחשים ועקרבים, וישר את הדרך בעבורם. אם כן, מדוע צריך צבא?

התשובה היא שבאמת לא היה צורך בצבא, אלא הכנה שנספרו רק גברים בריאים וחזקים, שראויים לשרת בצבא. וכאן התברר דבר מפתיע: כל הגברים בני העשרים ומעלה נמצאו מתאימים לצבא. לא היה בהם אפילו אחד חלש, חולה או נכה חלילה. איך קרה הפלא הזה?

זה קרה בזכות מתן תורה. חכמינו זכרונם לברכה מספרים, שהתגלות של הקדוש-ברוך-הוא בהר סיני רפאה את כל החולים. בתורה יש תר"ג (613) מצוות, שהן בדיקת כמספר האזכורים והגידים שבגוף האדם. במתן תורה בני ישראל היו משלמים בתורה ובמצוות, ומתוך כך נעשו בריאים גם בגשמיות.

בזכות זה שבני ישראל היו במצב רוחני טוב כל-כך, קרובים לקדוש-ברוך-הוא ודבקים בתורה, זכו שענני הכבוד הגנו עליהם, וגם נעשו בריאים וראויים להיות בצבא.

הצבא של בני ישראל לא נועד למלחמה ממש, אלא להטיל פחד על האויבים, כפי שנאמר "פחדכם ומוראכם יתן ה' אליהם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה". מכאן רואים שלמוד התורה מגן על עם ישראל, והוא סגולה להפחיד את אויבינו ולמנוע מהם לנסות לפגוע בעם ישראל!

(על פי תורת מנחם, כרך יא, עמ' 279)

הוא, גחך האב, "שהרי התורה מתשת כוחו של אדם... שמעניי היטב, בן! עליך להכנס עכשו לגיח במטבח. עליך לישון ולאגר כוח כי... כי אולי תצטרך אפוא את עזרתך..." סים האב, וילאצבון נראה היה, משום מה, כי סבה אחרת לדבר. אביו אינו מעניין שיסתובב מחוץ לחדרו וישמע דברים שאסור לו לשמוע...

אבל אצבון עשה בדבר אביו. הוא נכנס למטבח, התפסה בשמירה ועצם את עיניו. האם יצליחו חברי לעבר את גבול ירושלים בשלום? תהיה, ואם יצליחו, האם אכן ירשו להם הרומאים לחבר לרובן יוחנן, או שמא, חלילה, יקחום בשביה? האם אראה אותם שוב אי פעם? חשב פתאום. יתכן מאוד שלא,

מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂי ה'

פלאי החלב

מִי אֵינוֹ אוֹהֵב חֵלֶב? בְּשׁוֹקוֹ, בְּקָפָה, בְּצִלְחַת הַדְּגָנִים, בְּמַעֲדָנִים, בְּגִלְיָדָה, בְּשׁוֹקוֹלֶד, בְּעִוְגָה. וְאִכּוֹ, אֶחָד הַדְּבָרִים שֶׁבָּהֶם נִשְׁתַּבַּח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא הַחֵלֶב - "אֶרֶץ זֶבֶת חֵלֶב וּדְבַשׁ".

אֶת הַחֵלֶב אֲנַחֲנוּ מוֹצִיִּים כְּכֹר אֶל אֲבִי
הָאֵמָה, אֲבָרָהָם אֲבִינוּ. הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת
שֶׁהוּא הֵגִישׁ לְשִׁלֵּשֶׁת הָאֲנָשִׁים (הַמְּלָאכִים)
שָׂבָאוּ לְבָקָרוֹ - חֲמָאָה וְחֵלֶב.

הַחֲלֵב חִיּוּנֵי לְהַתְּפַתְּחוֹתֶם שֶׁל בְּעָלֵי-
חַיִּים רַבִּים, הַמְּשַׁתְּיכִים לְמַחֲלָקֶת הַיּוֹנִקִּים.
יֵשׁ הַיּוֹנִקִּים יָמִים אַחֲדִים בְּלִבָּד, וְיֵשׁ
הַיּוֹנִקִּים כְּמָה שָׁנִים, עַד שֶׁהֵם מַגִּיעִים
לְבַגְרוּת.

כָּל בְּעַל־חַיִּים מְצִיר חֶלֶב הַמֵּתָאִים
לְגִדּוֹל הַצֶּאֱצָאִים שְׁלוֹ. חֶלֶב פָּרָה מֵתָאֵם
לְעִגְלִים, חֶלֶב כִּבְשָׂה לְטִלְאִים, חֶלֶב עֶז
לְגִדְיִים וְחֶלֶב צִבִּי לְעֶפְרַיִם. הַחֶלֶב מְכִיל
אֶת כָּל הַחִלְבוֹנִים, הַסְּכָרִים, הַיִּטְטִינִים
וְהַמִּינְרָלִים הַנְּחוּצִים לְגִדּוֹל הַצֶּאֱצָאִים, עַד
הַשֶּׁלֶב שֶׁבוֹ הַצֵּעִירִים מִתְחִילִים לֵאכֹל אֶת
הַמִּזֶּן שֶׁל הַבּוֹגֵרִים.

רַב הַחֵלֶב שֶׁבַּיִי הָאָדָם צוֹרִיכִים הוּא חֵלֶב
פָּרָה. יֵשׁ הַטּוֹעֲנִים שֶׁהַחֵלֶב הַזֶּה פָּחוֹת
מִתַּאִים לָאָדָם, וְשֵׁישׁ בּוֹ חֲמִירִים שֶׁקָּשָׁה
לְגוּף שֶׁלּוֹנוֹ לְעֵכָל. לְפִי טַעֲמָה זֶה, חֵלֶב עֲזִים
מִתַּאִם יוֹתֵר לָאָדָם, וּמְכִיל פָּחוֹת חֲמִירִים
הַמְקִשִּׁים עַל הָעֹכּוֹל.

בְּרִפְתּוֹת הַחֶלֶב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּשְׁלוֹשִׁים
וּחֲמִשָּׁה אֲלֹף פְּרוֹת. הֵן מִנִּיבוֹת מִלֵּיאָרֶד
וְחָצִי לִיטֵר חֶלֶב בְּשֶׁנָּה. רִק שְׁלִישׁ מִהֶחֱלֵב
נִשְׂאָר בְּמַתְכָּת הַנוֹזְלִית. הַשְּׂאָר נִהְפָּה
לְגִבִּינֹת לְכֹנֹת וְקוּטֵג', יוֹגוּרְטִים וּמַעֲדָנִים,
שִׁמְנֵת וְחִמְאָה וְעוֹד.

גְּבִינָה נּוֹצֵרֶת בְּתֵהֶלֶךְ שָׁבוּ הַחֲלָקִים
הַמוֹצֵקִים שֶׁבְּחֶלֶב מְפָרִידִים מֵהֶמֶם:
בְּמִרוּצַת הַשָּׁנִים לָמְדוּ בְּנֵי־הָאָדָם לִיצֹר
מִגֹּן גְּבִינּוֹת - לִבְנוֹת וצִהָבוֹת, רְכוֹת
וְקִשּׁוֹת. בְּמִדְבָּר בְּסִין נִמְצְאָה גְּבִינָה שֶׁצִּהָרָה
לִפְנֵי 3500 שָׁנָה, וְעַדִּין הִיא בְּמַצַּב טוֹב.

אִיּוֹר: מֶרְדְּכַי אִיזְנִשְׁטֵט

מֵאֵת: דָּנִיֵּאל גּוֹרְדוֹן

הגומל לחיבים

טובה

06

06

תקציר: לאחר מִשָּׁא וּפְתֵן מִמֶּשֶׁךְ וּקְצֵת וּבֹחִים, סוֹחְרֵי הַתָּה וְצִמְד הַחֲסִידִים מִסְבָּמִים
עַל תַּנְיָ הַתְּשֻׁלוֹם בַּעֲבוּר מִשְׁלֹחַ הַתָּה, שְׁעֵתִיד הַהִשְׁלָח לַגְּבוּל עִם רוֹסִיָּה

כְּשֶׁקוראים בצבור את עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת נהוג לַעֲמֹד וּלְהַפְנוֹת אֶת הַפָּנִים לְעֵבֶר בִּימַת הַקְּרִיאָה. יש הַנֹּהֲגִים שֶׁלֹּא לַעֲמֹד, כְּדִי שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ שֶׁרֵק עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת הֵם מִן הַשָּׁמַיִם. אֲבָל בַּמָּקוֹם שֶׁנִּהְיָ לַעֲמֹד, חִיבִים כָּלם לַעֲמֹד.

הלכה בש"ס

גר הצדק שחזר לשורשיו

סבו של תושב חברון יהודי גילה לו סוד, ובעקבות זאת מסר זיתון את נפשו כדי להתגייר. עבר עינויים בידי הרשות הפלסטינית, ונהרג בשגגה לאחר שנחשד כמחבל. מי שליווה אותו בהליך הגיור החשאי מדבר

נאבק כדי להיות יהודי. דוד זיתון

השם לקח. לפני כמה חודשים היה דוד בדרכו אליו. קבענו להיפגש בשבע וחצי בתחנה המרכזית. הוא לא הופיע. צלצלתי אליו ולא היה מענה. התחלתי לדאוג. פתאום שמעתי בתקשורת שערבי נהרג בידי חיילים בצומת אלעזר. עשיתי אחד ועוד אחד, צלצלתי לנועם ארנון ואמרתי לו: 'זה דוד שלנו'. מתברר שאחד החיילים חשב שהוא מחבל, מאחר שבתיקו הייתה סכין, שאני עצמי נתתי לו, לשם הגנה עצמית. דוד ניסה לומר לחייל שהוא יהודי, ללא הועיל.

המאבק. מייד אחרי האירוע הטראגי נפתח מאבק על מקום קבורתו. הערבים רצו שייקבר בבית קברות מוסלמי. נלחמתי בבית המשפט שייקבר בבית עלמין יהודי. בית המשפט קיבל את הטענה שדוד ראה בעצמו יהודי, ופסק שייקבר אצלנו.

מנוחה נכונה. דוד נקבר בבית העלמין הקטן בהר ברכה. הראשון שנטמן שם היה אחי, יעקב הי"ד, שנרצח בידי מחבלים. בהמשך נקבר שם גם איתמר יוסף בן גל בוזגלו הי"ד, שנרצח בפיגוע דקירה באריאל. דוד היה המבוגר השלישי שנקבר שם, ליד אחי ממש. ישבתי עליו שבעה ואני אומר עליו קדיש עד היום. עכשיו אני פועל לגייס כסף בעבור מצבתו (המעונין לסייע יפנה אל מר ארנון).

היהודי הקדוש. על קברו נכתב: "דוד בן-אברהם זיתון - פרג, היהודי הקדוש". דוד עבר הרבה בלבולים. נשמתו הייתה קרועה. הוא הרגיש בפנימיותו שהוא יהודי. שמר תורה ומצוות. השתלב בכולל לצעירים והגה בתורה. ביקר אתי כמה פעמים במערת המכפלה, אף שספג השפלות ונאצות. חבל שכך נסתיימו חייו.

החוק תושבי יהודה ושומרון אינם יכולים להתגייר, דוד נקלע למצב קשה.

היום המאושר. תשוקתו של דוד גברה על המחסום הבירוקרטי. הוא גויר בבית הדין של הרב קרליץ בבני-ברק. לא אשכח את היום הזה. דוד שמח שמחה גדולה מאוד.

שביתת רעב. מאז הגיור הקשר בינינו התהדק והלך. הוא היה מבקר תדיר בדירת בירושלים, וגם עמד בקשר חם מאוד עם ר' נועם ארנון מחברון. אימצתי אותו והתייחסתי אליו כאל בן. שָׁבַתִי רעב מול משרדי ראש הממשלה, הביטחון והפנים בתביעה לתת לו מעמד תושבות. פעלתי כמה פעמים להוציאו מהכלא הפלסטיני, שבו עונה. ליוויתי אותו גם במצבים רפואיים.

רדיפות. דוד עבר הצקות בלתי-פוסקות מהערבים. היו כולאים אותו, כדי שיחזור לאסלאם. הם חששו מאוד מהצעד הזה ומהשפעותיו על משפחות נוספות. דוד מסר את נפשו ממש על יהדותו.

תעודת זהות. דוד (לשעבר סאמח) בן-אברהם זיתון ז"ל, גר צדק, בן 62 בפטירתו, בעברו ערבי מחברון. את סיפורו אנחנו שומעים מר' חיים פרג (73), שאימץ אותו וליווה אותו בהליך הגיור. זה סיפורו של גר צדק שעבר ייסורים רבים ומסר את נפשו על רצונו העמוק להשתייך לעם היהודי, ולבסוף נהרג באורח טראגי.

יישוב הארץ. זכותי להיות מראשוני 'גוש אמונים'. הקמנו את קדומים ואת אלון מורה. לפני 44 שנים, אחרי רצח שישה תלמידי ישיבה מקריית ארבע, נקראתי לסייע בתקומת היישוב היהודי בחברון. לאחר מכן הייתי שותף בהקמת הישיבה בשכם, ובהמשך בהתיישבות בהר ברכה.

שורשים יהודיים. זיתון היה מוכר היטב ליהודי חברון. סבו הציל יהודים רבים בפרעות תרפ"ט, והנכד החליט ללכת בדרכו. דוד שייך למשפחות בעלות שורשים יהודיים, שאוסלמו בכוח בימי השלטון העות'מאני. סבו אמר לו: "אנחנו יהודים. כשתגדל, תחזור ליהדות".

התשוקה ליהדות. לאורך כל השנים חשקה נפשו של דוד להיות יהודי. היו לו רישיונות עבודה בישראל. הוא ידע עברית טובה. ברשות הפלסטינית עשו לו את המוות על שהביע את רצונו להתגייר. אלא שעל-פי

חיים פרג במחאה (מימין) ובהלוויה (משמאל). "ישבתי עליו שבעה ואני אומר עליו קדיש"

מרגישים חג
באושר עד

חג שבועות שמח עם
אושר עד

